

Год. II.

Редакторъ: М. Д. Николовъ.

Кн. 7.

Пролѣтна пѣсенъ.

Набра ми младо козарче,
 Набра ми снопъ минзухарче,
 Че го въвъ село отнесе,
 Та го на хоро занесе.

Ей че се викомъ провикна:
 Поникна, моми, поникна,
 Поникна трѣва и цвѣте —
 Идете, каки, берете!

Берете си теменужки,
 Рѣхави диви тамъ ружки,
 Па вижте още равнеца
 И брата неговъ — синчеца!

Берете и пѣтлогашецъ
 Въ потокадолона „Влашецъ“
 Берете кротка звѣника
 Срамлива, млада иглика!

Навийте малки вѣнчета
 Съ коприна али кончѣта
 Отъ рано росно ми цвѣте,
 Та ги въвъ рѣка хвърлете!

Ако ги вода отнесе,
 Отнесе, лудо понесе,
 До зима ще се годите,
 Годите още домите!

Н. Монева.